

LITERATURA CATALANA (2011)

L'estructura de l'examen i els criteris generals d'avaluació de *Literatura Catalana* de les PAU 2011 seran els mateixos de les convocatòries anteriors. D'altra part, aquesta guia de lectura té un caràcter simplement orientatiu.

Lectures prescriptives (Promoció 2009-2111)

1. *Maria Rosa*, d'Àngel Guimerà

De la tragèdia romàntica al drama realista: l'evolució del teatre guimeranià. Romanticisme i realisme a *Maria Rosa*. La progressió dramàtica: el doble conflicte (social / passional) altern, l'equilibri intensitat / distensió escèniques. La complexitat psicològica de Maria Rosa i Marçal. Els ressorts tràgics: el destí, els elements premonitoris, els personatges secundaris en funció de cor. El vincle simbòlic vi - sang vessada. La síntesi entre el registre col·loquial i l'expressió poètica.

2. *Visions & Cants*, de Joan Maragall

Maragall com a escriptor modernista. Estructura de *Visions & Cants*. Passat i eternitat a les "Visions". L'ús maragallià del passat historicollegendari. La funció del paisatge. Ibsen i Carlyle en el pensament de Maragall. La influència de Nietzsche. El pas de l'any a "Intermezzo". Nacionalisme i vitalisme als "Cants". La complexitat del sentiment religiós.

3. *Antologia*, de Màrius Torres

La *generació de la República* (o *del 36*). La tradició postsymbolista. El rigor tècnic: varietat i preferències mètriques i estròfiques. Una poètica del transcendent: l'aspiració a l' Absolut, el record i el somni, l'acceptació de l'ordre còsmic i el dolor, la mort, l'amor, la reflexió sobre l'art i la poesia. Les peces cíviques. La música i el món natural La configuració d'una imatgeria recurrent. Intimisme, al·legoria, depuració, anticol·loquialisme.

4. *Allò que tal vegada s'esdevingué*, de Joan Oliver

El teatre oliverià de preguerra. La paròdia del *Gènesi*: la trivialització del mite. Una *pièce bien faite* corrosiva: les convencions de la comèdia burgesa, i la intencionalitat crítica. Altres claus estructurals: la tripartició clàssica, el final obert, les accions elidides, el diàleg i la discursivitat. Els temes: el qüestionament dels valors burgesos, la reflexió irònica sobre el dogma religiós, la condició humana. La caracterització dramàtica: la inversió i l'ambivalència respecte dels rols bíblics.

5. *Ramona, adéu*, de Montserrat Roig

L'Eixample com a microcosmos. Realisme i psicologisme: document, saga familiar, relat psicològic. El referent rodorià. Estructura: trama paral·lela, circularitat, alteracions temporals, narradors, espais tancats. Tres èpoques, tres Barcelones: tombant de segle, preguerra civil, tardofranquisme. Un arquetipus de feminitat. La infelicitat sentimental. La funció dels secundaris. La representació simbòlica d'un món: els *leitmotiv*. Lirisme.

6. *Quadern d'Aram*, de M. Àngels Anglada

Els cicles narratius d' Anglada. La relació amb *El violí d' Auschwitz*. El perspectivisme: veus múltiples, diversitat de materials compositius. El paratext i la intertextualitat. Entre el testimoniatge històric i el relat iniciàtic. El genocidi i l'èxode, la supervivència, la identitat, la memòria i l'oblit, la pèrdua d'innocència i el paradís, maduració com a temes. *Vahé, figura in absentia*: la necessitat de bellesa i la poesia. Els *leitmotiv* simbòlics: roses, mar, terra porpra. La prosa lírica.